

عنوان مقاله:

نقش جلبک ها در ترسیب زیستی کربن

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهری شعبانی

محمدحسین صیادی

محمدرضا رضائی

خلاصه مقاله:

افزایش روزافزون CO₂ در اتمسفر، تخریب های شدید زیست محیطی را بدنبال دارد. در سال 2010 ایران با تولید 532400000 تن CO₂ دارای جایگاه نهم در بین کشورهای جهان بوده است. هدف از ارائه این مقاله، مروری بر روش های انجام شده توسط محققانی است که از ریز جلبک های مختلف جهت ترسیب زیستی کربن استفاده نموده اند و تاکید و توجه بیشتری بر ترسیب توسط دو جلبک *Spirulina* sp و *chlorella vulgaris* دارد. جلبک، یکی از ساده ترین گیاهان باستانی است که در اقیانوس و آب رشد می کند و به دلیل نرخ رشد بالا و توانایی جذب کربن بالاتر در مقایسه با دیگر گیاهان کارآمدتر می باشد. در سال های اخیر ترسیب زیستی کربن جهت به دام انداختن CO₂ بوسیله ریز جلبک ها به طور فزاینده ای مورد بررسی قرار گرفته است. این تکنیک می تواند تبدیل به یک صنعت سودآور شده و به کاهش گرمایش جهانی و تولید تعداد زیادی از محصولات دارای ارزش افزوده مانند رنگدانه ها، کاروتنوئیدها، کربوهیدرات ها چربی ها کمک کند. در مطالعات مختلفی کشت ریز جلبک ها و سیانو باکتری ها از قبیل *Spirulina* sp، *Scenedesmus obliquus*، برای جداسازی CO₂ مورد بررسی قرار گرفته است و نتایج نشان داد که این جلبک اسپیرولینا توانایی ترسیب 61/45 درصد کربن را زمانی که مقدار درصد حجمی کربن 6 درصد بوده است را دارد. ایران باید برخی از سیاست ها را برای کنترل آلودگی های زیست محیطی ایجاد کند و استراتژی کاهش کربن را در دستور کار دولت قرار دهد.

کلمات کلیدی:

اسپیرولینا، ترسیب کربن، ریز جلبک ها، کلرلا وولگاریس، گرمایش جهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/318906>

